

V souzeném případě nabyt vymáhající věřitel práva na oddělené uspokojení zájmem ze dne 29. ledna 1938, tedy v posledních 60 dnech před zahájením vyrovnacího řízení, jež bylo zahájeno dne 4. února 1938 a rovněž uschování zabavených věcí bylo povoleno již dne 29. ledna 1938. Nebyl proto vyrovnací správce oprávněn učiniti návrh na zrušení úschovy a vydání zabavených věcí vyrovnacímu dlužníku ani na omezení exekuce.

Podle § 14, odst. 2, vyr. ř. jest vyrovnací správce oprávněn učiniti u exekučního soudu pouze návrh na zrušení zahájeného zpeněžovacího řízení a proti nevyhovění tomuto návrhu příslušelo by vyrovnacímu správci i právo k rekursu.

Poněvadž vyrovnací správce nebyl oprávněn k návrhu jím učiněnému, odmítl rekursní soud jeho návrh právem.

Čís. 16876.

Právní účinek poznámky žaloby o zrušení spoluvlastnictví, záležející v tom, že podle exekučního titulu znějícího proti žalovanému spoluvlastníku, možno vésti exekuci i proti jeho knihovnímu nástupci, jest omeziti jen na přisouzený nárok na zrušení spoluvlastnictví, nelze jej však rozšiřovati též na nárok na náhradu útrat sporu o zrušení spoluvlastnictví.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1938, R I 453/38.)

Srov. rozh. č. 13692 Sb. n. s.

Pravoplatným rozsudkem ze dne 27. dubna 1936, Ck I 83/35, bylo uznáno právem, že se společné vlastnictví mezi žalobcem, nyní vymáhajícím věřitelem, a žalovaným Vladimírem V. k domu čp. 489 v P. zrušuje, že žalovaný jest povinen trpěti, aby byl uvedený společný dům čp. 489 prodán ve veřejné dražbě a výtěžek rozdělen mezi žalovaného jednou polovinou a žalobce druhou polovinou, a že žalovaný jest povinen nahraditi žalobci útraty sporu. Žaloba o rozdělení společného vlastnictví byla poznamenána ve vložce č. 2160 poz. knihy P. Žalovaný Vladimír V. postoupil ihned po doručení žaloby Ck I 83/35 a po vložení poznámky žaloby na rozdělení společného vlastnictví trhovou smlouvou ze dne 16. července 1935 svou ideální polovinu Anně M. Ježto exekuce proti žalovanému byla marná, navrhl vymáhající věřitel (dřívější žalobce), aby podle uvedeného rozsudku byla povolena exekuce k vymožení útrat sporu 5.000 Kč zabavením a přikázáním pohledávky příslušející Anně M. proti okresnímu soudu v P. jako úřadu vydávajícímu výtěžek soudní dražby za dům č. p. 489. Soud první stolice vyhověl návrhu. Rekursní soud zamítl exekuční návrh.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Knihovní poznámka žaloby o zrušení spoluvlastnictví, jejíž přípustnost judikatura uznává (srov. rozh. č. 773 Sb. n. s. a repertorium nálezu býv. rakouského nejvyššího soudu č. 18, č. 4690 Gl. U.), má co do vedení exekuce za účel, aby spoluvlastníku, který zvítězil ve sporu o zrušení spoluvlastnictví, nebylo zabráněno vésti exekuci k vymožení přisouzeného nároku na zrušení spoluvlastnictví, převedl-li žalovaný spoluvlastník své knihovní spoluvlastnictví k nemovitosti na třetí osobu.

Hledíc na vytčený účel knihovní poznámky žaloby o zrušení spoluvlastnictví jest její právní účinek co do vedení exekuce, záležející v tom, že lze na základě rozsudku proti žalovanému spoluvlastníku vésti exekuci i proti jeho knihovnímu nástupci, omeziti jen na přisouzený nárok na zrušení spoluvlastnictví, neboť vymožení jedině tohoto nároku bylo zmařeno převodem spoluvlastnického podílu spoluvlastníka na třetí osobu.

Ne lze však rozšiřovati uvedený právní účinek poznámky i na čistě obligační nárok zvítězivšího spoluvlastníka proti podlehlému spoluvlastníku na náhradu útrat sporu o zrušení spoluvlastnictví, ježto převodem spoluvlastnického podílu podlehlého spoluvlastníka na třetí osobu není ještě zpravidla zmařeno vymáhání tohoto nároku na podlehlém spoluvlastníku, po případě mohlo by tu míti význam jen odporování převodu podle předpisů odpůřčího řádu.

Čís. 16877.

Jestliže bylo ve stavební smlouvě ujednáno, že stavitel má nárok na odměnu za vícepráce jen tehdy, budou-li stavebním výborem stavebníka (společenstva) výslovně schváleny, nepřísluší mu nárok na odměnu za vícepráce, které nebyly schváleny tímto výborem, třebaže byly nařízeny stavebním úřadem, a to ani podle § 1037 obč. zák.

Osoba pověřená (stavebním výborem) stavebním dozorem není v takovémto případě oprávněna k schválení víceprací jménem stavebního výboru.

(Rozh. ze dne 28. dubna 1938. Rv I 1135/37.)

Žalobě, již se žalující firmy — podnikatelky staveb — na žalovaném společenstvu s ručením omezeným v K. V. domáhaly zaplacení 186.251 Kč 10 h za t. řeč. vícepráce, soud první stolice vyhověl co do částky 67.438 Kč 10 h s přísl., jinak žalobu zamítl. Odvolací soud na odvolání žalovaného společenstva uznal podle žaloby co do částky 66.048 Kč 85 h, jinak odvolání nevyhověl.

Nejvyšší soud zamítl žalobu i co do částky 42.991 Kč 57 h s přísl., jinak dovolání nevyhověl.